

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tember 1934 til 1. September 1935 — indførte vi ca. 10 Mill. Tdr. Korn til en Værdi af ca. 111 Mill. Kr. I Høstaaret 1935, altsaa det Høstaar med den mægtige Kornhøst, kunde vi nøjes med at indføre ca. 6 Mill. Tdr. Korn til en Værdi af ca. 70 Mill. Kr. I de fire Maaneder, der er gaaet af det nye Høstaar, er der indført omkring 4,25 Mill. Tdr. Korn, og det har kostet ca. 57 Mill. Kr. Efter de Beregninger, der er foretaget paa min Opfordring i Statistisk Departement angaaende Udsigterne for Resten af Høstaaret, for Priserne, Indførselen o. s. v., baseret paa Sammenligninger med tidligere Aar, mener man — og det falder ogsaa sammen med Kornimportørernes Opfattelse —, at det vil være nødvendigt for os i Aar at indføre 11—12 Mill. Tdr. Korn, og at dette efter de foreliggende Priser vil komme til at koste Danmark ca. 160 Mill. Kr., det vil sige ca. 50 Mill. Kr. mere end i Høstaaret 1934 og ca. 90 Mill. Kr. mere end i Høstaaret 1935.

Da Priserne, saaledes som jeg har nævnt, i Øjeblikket ligger mellem 40 og 90 pCt. højere end i Fjor, og Detailpriserne naturligvis ligger mindst lige saa højt i Forhold til i Fjor, vil enhver forstaa, at der er opstaaet uhyre Vanskeligheder for de kornkøbende Landmænd, og man ved jo, at til de kornkøbende Landmænd hører langt den overvejende Del af de danske Landbrugere. Det, at ca. 135 000 Landmænd, de to Trediedele af samtlige Landbrugere, har under 10 000 Kr. Jordværdi, viser, at op imod, maaske endda over tre Fjerdedele af de danske Landmænd ikke har nogen Fordel af de høje Kornpriser.

Under Frygten for, at det vil blive endnu værre, var Situationen for en Tid siden ved at udvikle sig til fuldkommen Panik angaaende Kornspørgsmaalet, idet man i mange Kredse var bange for, at det vilde være umuligt i de kommende Maaneder at faa tilstrækkeligt Foderkorn og Saa-sæd til Forbruget her i Landet. Jeg har derfor undersøgt, hvad man kunde foretage over for denne Situation, som selvfølgelig vil være ødelæggende for hele det kornkøbende Landbrug og i høj Grad uheldig for hele Samfundet. Jeg forelagde for kort Tid siden en Plan for Landbrugsraadets Præsidium, der gik ud paa, at man skulde søge ved Forhandling med Importørerne og ved Lovgivningsforanstaltninger at begrænse Pristigningen paa Kornet og hindre den Panik, som denne vilde betyde her i Landet. Planen gik ud paa, at man skulde sikre en Maksimalpris, en maksimal cif-Pris kan man

vel ogsaa sige, paa Majs — Majsen er jo den Kornsort, der indføres mest af til Foderbrug —, en Pris, der jo helst skulde ligge omkring ved den Pris, som vi var endes om ved Kornloven, nemlig de 12 Kr. 50 Øre pr. 100 kg. Det har vist sig ved Undersøgelser, at Lagrene og de Mængder af Korn, som Importørerne har kontraheret om, var saa store, saa man kunde regne med, at der var sikret det fornødne Korn til Saa-sæd, Foder og til Brød fra nu af og i alt Fald indtil 1. Juni, det vil sige til Sommeren, hvor Forholdene naturligvis ikke vil være saa vanskelige for de kornkøbende Landmænd i Henseende til høje Kornpriser, som de er i Øjeblikket. Landbrugsraadets Præsidium, som jeg har forhandlet med, tiltraadte Planen enstemmigt, og Fællesorganisationen for Kornimportører, der bestaar af baade Andels- og Privatimportører, har ogsaa tiltraadt den. De fire Maaneder, som er gaaet af Høstaaret, har bragt en Indførsel af udenlandsk Korn paa ca. 4½ Mill. Tdr., og der er, som jeg allerede har nævnt, indkøbt og kontraheret om saa store Mængder, at de private og Andelsimportørerne regnede med, at man nu havde fuldt sikret Kornkøbet, herunder Majs, her til Landet til det fornødne Forbrug indtil 1. Juli i Aar, og til den Tid kan man købe Majs af den nye Høst. Den kan i disse Dage købes til en Pris, som ligger under den Pris, som gælder i Øjeblikket for gammel Majs, nemlig 13 Kr. i dansk Havn. Dette vil sige, at der ikke er Udsigt til, at Majspriserne vil stige ud over den i Øjeblikket gældende Pris. Den Overenskomst, jeg har truffet med Importørerne, gaar ud paa, at de forpligter sig til at hjemtage de kontraherede Mængder og af dem og af Lagrene sælge til en Pris cif dansk Storhavn, som man kalder det, af højst 13 Kr. pr. 100 kg.

Hvis Kornprisen falder, skal disse Priser ogsaa falde i den Tid, som kommer, og det kan de vedkommende ogsaa lade dem gøre, fordi de til Priser, der ligger under 13 Kr., har købt betydelige Mængder af det Korn, de forpligter sig til at sælge for ikke over 13 Kr. Paa den anden Side har Importørerne hele Risikoen, dersom Priserne gaar ned, og som jeg har nævnt, er Priserne for den nye Majs ikke saa høje, som Priserne er for den gamle i Dag.

Man vil se, at den trufne Ordning vil medføre, at det kornkøbende Landbrug maa regne med at give 50 Øre mere for Majs end fastsat i Kornloven, og de andre Kornsorters Priser ligger som bekendt betydeligt over Majsprisen i Forhold til Foderværdien, og i Sammenligning med den